

Η ΕΠΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ

Τήν Τετάρτην, 13^η/26^η Ὀκτωβρίου 2022, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐώρτασε τήν ἐορτήν τῆς ἐπανακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Κατά τήν ἐορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἐορτάζει τό γεγονός ὅτι τό τίμιον λείψανον τοῦ Ὁσίου Σάββα, ἄφθαρτον καί ἀκέραιον διατηρούμενον ἕως τῆς σήμερον, μετηνέχθη ὑπό τῶν Σταυροφόρων εἰς Βενετίαν, ἐπεστράφη ὑπό τῆς Ρωμαῖοκαθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων τήν 13^η/26^η Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1965. Πανηγυρική ὑποδοχή ἐγένετο τότε εἰς τό τίμιον λείψανον εἰς τήν Πύλην τοῦ Δαυΐδ. Μετά ταῦτα ἐτέθη διά προσκύνησιν εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἐπί μίαν ἐβδομάδα καί ἀκολούθως μετηνέχθη εἰς τόν τόπον, εἰς τόν ὁποῖον ἀνήκει καί εἰς τήν Λαύραν, τήν ὁποίαν ἵδρυσεν ὁ Ἅγιος Σάββας, διά τόν ἀγιασμόν καί τήν βοήθειαν τῶν μοναχῶν αὐτῆς καί τῶν προσκυνητῶν.

Ἀφ' ἐσπέρας τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη ὁ μικρός Ἑσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, τήν νύκτα δέ ἐτελέσθη ὁλονύκτιος ἀγρυπνία, προεξαρχούσης τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων ψαλλοντος τοῦ Ἁγιορείτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀντύπα μετά τοῦ Ἱεροδακόνου Συμεών μετά βοηθῶν αὐτοῦ δεξιᾶ ἑλληνιστί καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου ἀριστερά ἀραβιστί μετά χορωδίας, τῆ συμμετοχῆ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρουμανίας καί Ἀραβοφώνων ἐκ Βηθλεέμ, Μπετζάλλας καί Χωρίου τῶν Ποιμένων.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως:

«Ἀλλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ», (Ψαλμ. 65,1-2) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Λαύρᾳ, ἵνα ἐορτάσωμεν τό μέγα γεγονός τῆς ἐπανακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος αὐτοῦ.

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Σάββας ἀνεδείχθη ὄντως πολίτης τῆς ἐρήμου καί «ἐν σώματι ἄγγελος», καί τοῦτο διότι ἐφήρμοσε ἐν τῇ θεωρίᾳ καί τῇ πράξει τούς προτρεπτικούς λόγους τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τά ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστίν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος, τά ἄνω φρονεῖτε, μή τά ἐπί τῆς γῆς· ἀπεθάνετε γάρ, καί ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καί ὑμεῖς σὺν

αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ» (Κολ. 3, 1-4).

Ὁ ὁσιος Σάββας ἔχων ὡς ὑποτύπωσιν τούς ὑγιαίνοντας Παυλείους λόγους «τά ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος, τά ἄνω φρονεῖτε, μή τά ἐπί γῆς», (Κολ. 3, 1-2) ἀφ' ἑνός μὲν, ἐπεδείκνυε ἕνθεον ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν, ἀφ' ἑτέρου δέ διεκρίνετο μεταξύ τῶν συνασκουμένων αὐτῷ μοναχῶν, διότι οὗτος «ἐκραταιοῦτο διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον», (Πρβλ. Ἐφ. 3,16).

Προσέτι δέ ὁ θεσπέσιος Σάββας ἐκλήθη «ἡγιασμένος». Καί τοῦτο, διότι ἐδίωκε τὸν ἁγιασμόν κατὰ τὸ εἰρημένον «Διώκετε τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον», (Πρβλ. Ἐβρ. 12,14). «Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν», (Α' Θεσ. 4,3), κηρύττει καὶ πάλιν ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἐξ ἄλλου αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐν τῇ προσευχῇ Αὐτοῦ πρὸς τὸν θεόν Πατέρα ὑπὲρ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκολουθούντων καὶ πιστευόντων εἰς Αὐτόν λέγει: «Πάτερ ἁγίασον αὐτούς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστί», (Ἰωάν. 17,17). Ἡ ἀλήθεια ἐνταῦθα εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. «Τό γάρ Πνεῦμα ἐστὶν ἡ ἀλήθεια», κατὰ τὴν Ἰωάννου [τοῦ Εὐαγγελιστοῦ] φωνήν (Α' Ἰωάν. 5,6), ἐρμηνεύει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὴν ἀπόκρισιν τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, τί σημαίνει ἁγιασμός τῶν ἀγαπώντων τὸν θεόν, ὁ μὲν Μέγας Βασίλειος λέγει: «Ἁγιασμός δέ ἐστὶ τὸ ἀνακεῖσθαι τῷ ἁγίῳ θεῷ ἐξ ὀλοκλήρου καὶ ἀδιαστάτως ἐν παντί καιρῷ, διὰ φροντίδος καὶ σπουδῆς τῶν αὐτῷ ἀρεσκόντων». [Καὶ ἀπλούστερον, ἁγιασμός εἶναι νὰ ἀφιερούμεθα εἰς τὸν ἅγιον θεόν ἐξ ὀλοκλήρου καὶ συνεχῶς εἰς κάθε χρόνον, φροντίζοντες καὶ ἐπιζητοῦντες αὐτὰ πού ἀρέσουν εἰς Αὐτόν. Ὁ δέ ἅγιος Γρηγόριος ὁ θεολόγος λέγει: «Ἁγιασμός ἐστὶ ἡ θεοῦ συνουσία», τοῦτέστιν ἡ συμβίωσις μετὰ τοῦ θεοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια, ἄνευ τοῦ ἁγιασμοῦ τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δέν δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἴδῃ τὸν θεόν δηλαδή τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον: «Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), λέγει Κύριος. «Ὡφθῆς ἐκ μητρικῶν σπαργάνων, θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Πατήρ ἡμῶν καὶ οἶκος τοῦ Παναγίου Πνεύματος», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ.

Ὦντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Πατήρ ἡμῶν Σάββας, ὡφθη, ἐνεφανίσθη σκεῦος ἡγιασμένο καὶ οἶκος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἴδού ἡ ἀψευδὴς μαρτυρία καὶ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ὁρατός ἀπόδειξις: τὸ ἀφθαρτον καὶ εὐωδιάζον ὀλόσωμον λείψανον αὐτοῦ. Ἴδού τὸ φῶς, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φῶς τῆς ζωῆς «ἐγγύς εἶ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια», (Ψαλμ. 118, 151), ψάλλει ὁ Δαυΐδ. «θεός ἐγγίζων ἐγὼ εἶμι, λέγει Κύριος καὶ οὐχί θεός πόρρωθεν», ἀναγγέλλει ὁ Προφήτης Ἰερεμίας, (Ἰερεμ. 23,23).

Διὰ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ σκηνώματος τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐκ Βενετίας Ἰταλίας, εἰς τὸν τόπον τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ καλούμεθα πάντες, ἵνα προσεγγίσωμεν τὸν θεόν, διότι οὗτός ἐστι θεός ἐγγίζων. Τὸν τρόπον δέ τῆς προσεγγίσεως ἡμῶν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου θεοῦ μας ὑποδεικνύει ὁ ἡγιασμένος Πατήρ ἡμῶν Σάββας, παραγγέλλων ἡμῖν διὰ στόματος τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος: «Ἀγαπητοί, καθάρισωμεν ἑαυτούς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ, σαρκός

καί πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ», (Β' Κορ. 7,1) Ἔτη πολλά».

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ἠκολούθησε μοναστηριακή Τράπεζα.

Εὐχαριστῶν τόν θεόν ὁ Μακαριώτατος, δεχόμενος τάς εὐχαριστίας τῶν Ἁγιοσαββιτῶν Πατέρων ἐπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας